

ВІЛЬНІ ДІМОНОЇДИ

We characterize the least semilattice congruence on the free dimonoid and prove that the free dimonoid is a semilattice of s -simple subdimonoids each being a rectangular band of subdimonoids.

Охарактеризована найменша полуструктурна конгруенція вільного дімоноїда і доказано, що вільний дімоноїд являється полуструктурою s -простих піддімоноїдів, кожен з яких є прямокутною сполукою піддімоноїдів.

Вступ. Поняття алгебри Лейбніца з'явилося в дослідженнях з теорії гомологій алгебр Лі [1]. Ж.-Л. Лоде [2] знайшов універсальну обгортуючу алгебру для алгебри Лейбніца. Роль такого об'єкта відіграє діалгебра [2] — векторний простір із двома білінійними асоціативними операціями, узгодженими між собою. Вивченню діалгебр та їх зв'язків з іншими алгебраїчними структурами присвячено багато робіт (див., наприклад, [2 – 5]). З іншого боку, діалгебра є лінійним аналогом поняття дімоноїда [2], введеного Ж.-Л. Лоде для вивчення властивостей алгебр Лейбніца. Поняття дімоноїда узагальнює поняття дігрупи [6], яке відіграє суттєву роль у дослідженнях важливих відкритих проблем теорії алгебр Лейбніца. Одним із перших результатів про дімоноїди є опис вільного дімоноїда, породженого заданою множиною [2]. За допомогою властивостей вільного дімоноїда було охарактеризовано вільні діалгебри та вивчено гомології діалгебр [2]. У [7] доведено, що кожний комутативний дімоноїд є напівструктурою архімедових піддімоноїдів. Вільні комутативні дімоноїди було побудовано в [8]. У [9] автор описав структуру довільної дісполуки піддімоноїдів. Найменшу напівструктурну конгруенцію довільного дімоноїда було описано в [10].

У даній роботі побудовано дімоноїд, який є ізоморфним вільному дімоноїду, введеному Ж.-Л. Лоде в [2]. Описано вільний дімоноїд рангу 1 та охарактеризовано найменшу напівструктурну конгруенцію вільного дімоноїда довільного рангу. Основним результатом цієї статті є теорема про те, що вільний дімоноїд є напівструктурою s -простих піддімоноїдів, кожен з яких є прямокутною сполукою піддімоноїдів. Описуються також деякі інші конгруенції вільного дімоноїда.

1. Основні поняття та допоміжні результати. Множина D з визначеними на ній бінарними асоціативними операціями \prec і \succ , які задовольняють аксіоми

$$(x \prec y) \prec z = x \prec (y \succ z),$$

$$(x \succ y) \prec z = x \succ (y \prec z),$$

$$(x \prec y) \succ z = x \succ (y \succ z)$$

для всіх $x, y, z \in D$, називається дімоноїдом. У випадку, коли операції дімоноїда збігаються, він перетворюється у напівгрупу.

Відображення f дімоноїда D_1 у дімоноїд D_2 називається гомоморфізмом, якщо $(x \prec y)f = xf \prec yf$, $(x \succ y)f = xf \succ yf$ для всіх $x, y \in D_1$. Взаємно однозначний гомоморфізм дімоноїдів називається ізоморфізмом. Підмножина M дімоноїда (D, \prec, \succ) називається піддімоноїдом, якщо з $x, y \in M$ випливає $x \prec y$, $x \succ y \in M$.

Нагадаємо, що напівгрупа ідемпотентів I називається прямокутною сполу-

кою, якщо рівність $xux = x$ виконується для всіх $x, u \in I$. Відомо, що кожна прямокутна сполука є ізоморфною декартовому добутку $L \times R$ напівгрупи лівих нулів та напівгрупи правих нулів.

Дімоноїд (D, \prec, \succ) назвемо дімоноїдом ідемпотентів або дісполукою, якщо $x \prec x = x = x \succ x$ для всіх $x \in D$.

Лема 1. Нехай (D, \prec, \succ) — дімоноїд ідемпотентів. Напівгрупа (D, \prec) дімоноїда (D, \prec, \succ) є прямокутною сполукою тоді й лише тоді, коли прямокутною сполукою є напівгрупа (D, \succ) дімоноїда (D, \prec, \succ) .

Доведення. Якщо (D, \prec) — прямокутна сполука, $a, b \in D$, то $a \prec b \prec a = a$. З останньої рівності маємо

$$\begin{aligned} (a \prec b \prec a) \succ a &= (a \prec (b \succ a)) \succ a = \\ &= a \succ ((b \succ a) \succ a) = a \succ b \succ a = a \succ a = a \end{aligned}$$

згідно з аксіомами дімоноїда та ідемпотентністю операції \succ .

Навпаки, з рівності $a \succ b \succ a = a$ отримуємо

$$\begin{aligned} a \prec (a \succ b \succ a) &= a \prec (a \succ (b \succ a)) = \\ &= (a \prec a) \prec (b \succ a) = a \prec (b \succ a) = a \prec b \prec a = a \prec a = a \end{aligned}$$

згідно з аксіомою дімоноїда та ідемпотентністю операції \prec , отже (D, \prec) — прямокутна сполука.

Лему доведено.

У [7] автором даної роботи було введено поняття дісполуки піддімоноїдів. Нагадаємо його визначення.

Якщо $\varphi: S \rightarrow T$ — гомоморфізм дімоноїдів, то через Δ_φ позначатимемо відповідну конгруенцію на дімоноїді S .

Нехай S — довільний дімоноїд, J — деякий дімоноїд ідемпотентів. Якщо існує гомоморфізм

$$\alpha: S \rightarrow J: x \mapsto x\alpha,$$

то кожний клас конгруенції Δ_α є піддімоноїдом дімоноїда S , а сам дімоноїд S є об'єднанням таких дімоноїдів S_ξ , $\xi \in J$, що

$$x\alpha = \xi \Leftrightarrow x \in S_\xi = \Delta_\alpha^x = \{t \in S \mid (x, t) \in \Delta_\alpha\},$$

$$S_\xi \prec S_\varepsilon \subseteq S_{\xi \prec \varepsilon}, \quad S_\xi \succ S_\varepsilon \subseteq S_{\xi \succ \varepsilon},$$

$$\xi \neq \varepsilon \Rightarrow S_\xi \cap S_\varepsilon = \emptyset.$$

У цьому випадку говоритимемо, що S розкладається в дісполуку піддімоноїдів (або S є дісполукою J піддімоноїдів S_ξ , $\xi \in J$). Якщо ж J є напівгрупою ідемпотентів (сполукою), то говоритимемо, що S є сполукою J піддімоноїдів S_ξ , $\xi \in J$.

Комутативна напівгрупа ідемпотентів називається напівструктурою. Якщо ρ — така конгруенція на дімоноїді (D, \prec, \succ) , що операції фактор-дімоноїда $(D, \prec, \succ)/\rho$ збігаються та він є напівструктурою, то будемо говорити, що ρ є напівструктурною конгруенцією. Дімоноїд (D, \prec, \succ) назвемо s -простим, якщо

його найменша напівструктурна конгруенція збігається з універсальним відношенням.

У роботі [11] розглянуто піднапівгрупу S' довільної напівгрупи S , яка має наступну властивість:

(P) для будь-якого числа елементів $a_1, a_2, \dots, a_n \in S$ з $a_1 a_2 \dots a_n \in S'$ випливає $\xi_1 \xi_2 \dots \xi_m \in S'$ для будь-якого числа елементів $\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_m \in S$, які задовольняють умову $\{\xi_j\}_{j=1}^m = \{a_i\}_{i=1}^n$. Таку піднапівгрупу називають P -піднапівгрупою напівгрупи S .

Нехай (D, \prec, \succ) — довільний дімоноїд. Через Ω позначимо сукупність усіх P -піднапівгруп напівгрупи (D, \prec) . Елементи множини Ω позначатимемо через D_α, D_β, \dots . Для кожної підмножини Γ множини Ω визначимо відношення Γ_\prec на дімоноїді (D, \prec, \succ) , поклавши $a \Gamma_\prec b$ тоді й лише тоді, коли

$$\{(x, y) \mid x \prec a \prec y \in D_\alpha\} = \{(x, y) \mid x \prec b \prec y \in D_\alpha\}$$

для кожного $D_\alpha \in \Gamma$.

Теорема 1 ([10], теорема 2). *Відношення Ω_\prec на будь-якому дімоноїді (D, \prec, \succ) є найменшою напівструктурною конгруенцією. При цьому кожний клас конгруенції Ω_\prec є s -простим дімоноїдом.*

2. Будова вільного дімоноїда. У цьому пункті спочатку побудуємо дімоноїд, який є ізоморфним вільному дімоноїду, введеному Ж.-Л. Лоде в [2], та розглянемо вільний дімоноїд рангу 1. Далі охарактеризуємо найменшу напівструктурну конгруенцію вільного дімоноїда та доведемо, що вільний дімоноїд є напівструктурною s -простих піддімоноїдів, кожен з яких є прямокутною сполукою піддімоноїдів.

Розглянемо вільний дімоноїд, побудований у [2].

Символом N будемо позначати множину додатних цілих чисел.

Нехай X — довільна непорожня множина, $n \in N$. Через Y_n позначимо об'єднання n різних копій множини X^n та покладемо $D(X) = \bigcup_{n \geq 1} Y_n$. Позначаючи через $(x_1 \dots \check{x}_i \dots x_n)$ елемент в i -й компоненті Y_n , на множині $D(X)$ визначимо операції

$$(x_1 \dots \check{x}_i \dots x_k) \prec (x_{k+1} \dots \check{x}_j \dots x_l) = (x_1 \dots \check{x}_i \dots x_l),$$

$$(x_1 \dots \check{x}_i \dots x_k) \succ (x_{k+1} \dots \check{x}_j \dots x_l) = (x_1 \dots \check{x}_j \dots x_l)$$

для всіх $(x_1 \dots \check{x}_i \dots x_k), (x_{k+1} \dots \check{x}_j \dots x_l) \in D(X)$. Тоді $(D(X), \prec, \succ)$ є вільним дімоноїдом над множиною X (див. [2, с.15]).

Вільний дімоноїд однозначно з точністю до ізоморфізму визначається потужністю множини X . Наведемо іншу, більш природну на наш погляд, конструкцію вільного дімоноїда над множиною X . А саме, нехай $F[X]$ — вільна напівгрупа з вільною базою X . Символом ℓ_w позначатимемо довжину слова $w \in F[X]$. На множині

$$F = \{(w, m) \in F[X] \times N \mid \ell_w \geq m\}$$

визначимо операції \prec, \succ за правилами

$$(w_1, m_1) \prec (w_2, m_2) = (w_1 w_2, m_1), \tag{1}$$

$$(w_1, m_1) \succ (w_2, m_2) = (w_1 w_2, \ell_{w_1} + m_2) \quad (2)$$

для всіх $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in F$.

Лема 2. Множина F з діями \prec, \succ , що визначаються умовами (1), (2), є дімоноїдом.

Доведення. Безпосередньо перевіряється, що (F, \prec, \succ) є дімоноїдом. Лему доведено.

Дімоноїд, отриманий таким способом, позначатимемо через $\tilde{F}[X]$.

Лема 3. Дімоноїди $(D(X), \prec, \succ)$ та $\tilde{F}[X]$ є ізоморфними.

Доведення. Задамо відображення $\sigma: D(X) \rightarrow \tilde{F}[X]$ таким чином:

$$(x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \mapsto (x_1 \dots x_i \dots x_k, i), \quad (x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \in D(X).$$

Пересвідчимося, що σ є гомоморфізмом. Справді, для довільних $(x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k), (y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \in D(X)$ маємо

$$\begin{aligned} & \left((x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \prec (y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \right) \sigma = \\ & = (x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k y_1 \dots y_j \dots y_l) \sigma = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k y_1 \dots y_j \dots y_l, i) = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k, i) \prec (y_1 \dots y_j \dots y_l, j) = \\ & = (x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \sigma \prec (y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \sigma, \\ & \left((x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \succ (y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \right) \sigma = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \sigma = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k y_1 \dots y_j \dots y_l, k + j) = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k y_1 \dots y_j \dots y_l, \ell_{x_1 \dots x_i \dots x_k} + j) = \\ & = (x_1 \dots x_i \dots x_k, i) \succ (y_1 \dots y_j \dots y_l, j) = \\ & = (x_1 \dots \tilde{x}_i \dots x_k) \sigma \succ (y_1 \dots \tilde{y}_j \dots y_l) \sigma, \end{aligned}$$

тобто σ є узгодженим з діями \prec, \succ в цих дімоноїдах.

За побудовою σ є бієктивним відображенням.

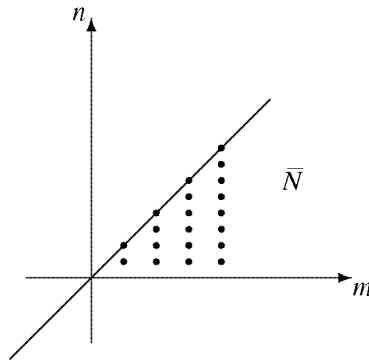
Лему доведено.

Побудуємо дімоноїд, ізоморфний вільному дімоноїду рангу 1.

Нехай $\bar{N} = \{(m, n) \in N \times N \mid m \geq n\}$ (див. рисунок). На множині \bar{N} визначимо операції \prec, \succ за правилами

$$\begin{aligned} (m, n) \prec (k, l) &= (m + k, n), \\ (m, n) \succ (k, l) &= (m + k, m + l) \end{aligned}$$

для всіх $(m, n), (k, l) \in \bar{N}$. Безпосередня перевірка показує, що (\bar{N}, \prec, \succ) є дімоноїдом.

Лема 4. Якщо $|X| = 1$, то $\bar{F}[X] \cong (\bar{N}, \prec, \succ)$.

Доведення. Нехай $X = \{a\}$. Визначимо відображення

$$\tau: \bar{F}[X] \rightarrow (\bar{N}, \prec, \succ),$$

поклавши $(a^k, l) \tau = (k, l)$. За побудовою τ є бієктивним відображенням. Покажемо, що воно є гомоморфізмом. Для всіх $(a^k, l), (a^t, s) \in \bar{F}[X]$ маємо

$$\begin{aligned} ((a^k, l) \prec (a^t, s)) \tau &= (a^{k+t}, l) \tau = (k+t, l) = \\ &= (k, l) \prec (t, s) = (a^k, l) \tau \prec (a^t, s) \tau, \\ ((a^k, l) \succ (a^t, s)) \tau &= (a^{k+t}, \ell_{a^k} + s) \tau = (a^{k+t}, k+s) \tau = \\ &= (k+t, k+s) = (k, l) \succ (t, s) = (a^k, l) \tau \succ (a^t, s) \tau. \end{aligned}$$

Лему доведено.

Для кожного $w \in F[X]$ через $c(w)$ позначимо множину елементів $x \in X$, які входять до запису елемента w . Нехай

$$C_Y = \{(w, m) \in \bar{F}[X] \mid c(w) = Y\}$$

для кожної непорожньої скінченної множини $Y \subseteq X$. Легко бачити, що (C_Y, \prec, \succ) , $Y \subseteq X$ є піддімоною дімоноїда $\bar{F}[X]$.

Наступна теорема характеризує найменшу напівструктурну конгруенцію Ω_{\prec} (див. п. 1) вільного дімоноїда.

Теорема 2. Для будь-яких $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in \bar{F}[X]$ має місце еквівалентність

$$(w_1, m_1) \Omega_{\prec} (w_2, m_2) \Leftrightarrow c(w_1) = c(w_2).$$

Доведення. Необхідність. Нехай $(w_1, m_1) \Omega_{\prec} (w_2, m_2)$ для деяких $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in \bar{F}[X]$. Це означає, що

$$\begin{aligned} &\{((w_3, m_3), (w_4, m_4)) \mid (w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec (w_4, m_4) \in T\} = \\ &= \{((w_3, m_3), (w_4, m_4)) \mid (w_3, m_3) \prec (w_2, m_2) \prec (w_4, m_4) \in T\} \end{aligned}$$

для кожної P -піднапівгрупи $T \in \Omega$ напівгрупи (F, \prec) (див. п. 1). Розглянемо піддімоноїд (C_Y, \prec, \succ) , де $Y = c(w_1)$, дімоноїда $\check{F}[X]$. Покажемо, що $(C_{c(w_1)}, \prec)$ — P -піднапівгрупа напівгрупи (F, \prec) . Нехай

$$(\omega_1, s_1) \prec (\omega_2, s_2) \prec \dots \prec (\omega_k, s_k) = (\omega_1 \omega_2 \dots \omega_k, s_1) \in C_{c(w_1)}$$

для деяких $(\omega_1, s_1), (\omega_2, s_2), \dots, (\omega_k, s_k) \in \check{F}[X]$ та

$$(u_1, t_1) \prec (u_2, t_2) \prec \dots \prec (u_r, t_r) = (u_1 u_2 \dots u_r, t_1) \in \check{F}[X]$$

для деяких $(u_1, t_1), (u_2, t_2), \dots, (u_r, t_r) \in \check{F}[X]$ таких, що

$$\{(u_1, t_1), (u_2, t_2), \dots, (u_r, t_r)\} = \{(\omega_1, s_1), (\omega_2, s_2), \dots, (\omega_k, s_k)\}.$$

З останньої рівності випливає, що $c(u_1 u_2 \dots u_r) = c(\omega_1 \omega_2 \dots \omega_k)$. Але $c(\omega_1 \omega_2 \dots \omega_k) = c(w_1)$. Звідси $c(u_1 u_2 \dots u_r) = c(w_1)$ і, отже, $(u_1 u_2 \dots u_r, t_1) \in C_{c(w_1)}$, а $(C_{c(w_1)}, \prec)$ — P -піднапівгрупа.

Припустимо тепер, що $c(w_1) \neq c(w_2)$. Тоді з

$$(w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec (w_4, m_4) = (w_3 w_1 w_4, m_3) \in C_{c(w_1)}$$

не випливає

$$(w_3, m_3) \prec (w_2, m_2) \prec (w_4, m_4) = (w_3 w_2 w_4, m_3) \in C_{c(w_1)},$$

оскільки

$$\begin{aligned} c(w_3 w_2 w_4) &= c(w_3) \cup c(w_2) \cup c(w_4) \neq \\ &\neq c(w_3) \cup c(w_1) \cup c(w_4) = c(w_3 w_1 w_4) = c(w_1). \end{aligned}$$

Отже, ми прийшли до суперечності, тобто припущення, що $c(w_1) \neq c(w_2)$, не є вірним. Таким чином,

$$(w_1, m_1) \Omega_{\prec}(w_2, m_2) \Rightarrow c(w_1) = c(w_2).$$

Достатність. Нехай T — довільна P -піднапівгрупа напівгрупи (F, \prec) та $(w_1, m_1), (w_2, m_2), (w_3, m_3), (w_4, m_4) \in \check{F}[X]$. Припустимо, що $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in C_Y$ для деякої непорожньої скінченної підмножини $Y \subseteq X$. Нехай $w_1 = a_1 \dots a_i \dots a_t, a_i \in X, 1 \leq i \leq t, t \geq m_1, w_2 = b_1 \dots b_i \dots b_r, b_i \in X, 1 \leq i \leq r, r \geq m_2$. Зрозуміло, що $c(w_1) = c(w_2)$. Припустимо тепер, що $(w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec (w_4, m_4) \in T$. Згідно з P -властивістю напівгрупи T з рівності

$$\begin{aligned} (w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec (w_4, m_4) &= \\ &= (w_3, m_3) \prec (a_1, 1) \prec \dots \prec (a_i, 1) \prec \dots \prec (a_t, 1) \prec (w_4, m_4) \end{aligned}$$

випливає, що

$$(w_3, m_3) \prec (b_1, 1) \prec \dots \prec (b_i, 1) \prec \dots \prec (b_r, 1) \prec (w_4, m_4) \in T.$$

Але

$$\begin{aligned} (w_3, m_3) \prec (b_1, 1) \prec \dots \prec (b_i, 1) \prec \dots \prec (b_r, 1) \prec (w_4, m_4) &= \\ = (w_3, m_3) \prec (b_1 \dots b_i \dots b_r, 1) \prec (w_4, m_4) &= \\ = (w_3, m_3) \prec (w_2, m_2) \prec (w_4, m_4). \end{aligned}$$

Отже, з умови $(w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec (w_4, m_4) \in T$ випливає, що

$$(w_3, m_3) \prec (w_2, m_2) \prec (w_4, m_4) \in T.$$

Аналогічно доводиться імплікація

$$\begin{aligned} (w_3, m_3) \prec (w_2, m_2) \prec (w_4, m_4) \in T \Rightarrow (w_3, m_3) \prec (w_1, m_1) \prec \\ \prec (w_4, m_4) \in T. \end{aligned}$$

Таким чином, за означенням $(w_1, m_1) \Omega_{\prec}(w_2, m_2)$.
Теорему доведено.

Якщо $w \in F[X]$, то через $w^{(0)}$ (відповідно $w^{(1)}$) позначимо першу (відповідно останню) літеру слова w . Нехай $B(X)$ — напівструктура непорожніх скінченних підмножин множини X відносно операції теоретико-множинного об'єднання. Для кожного $Y \in B(X)$ та всіх $x, y \in Y$ покладемо

$$C_Y^{(x,y)} = \{(w, m) \in C_Y \mid (w^{(0)}, w^{(1)}) = (x, y)\},$$

$Y \times Y$ — прямокутна сполука (див. п. 1), тобто напівгрупа з операцією $(x, y)(a, b) = (x, b)$ для всіх $(x, y), (a, b) \in Y \times Y$.

У термінах дісполуки піддімоноїдів (див. п. 1) сформулюємо основний результат даної роботи.

Теорема 3. *Вільний дімоноїд $\check{F}[X]$ є напівструктурою $B(X)$ s -простих піддімоноїдів (C_Y, \prec, \succ) , $Y \in B(X)$. При цьому кожний дімоноїд (C_Y, \prec, \succ) , $Y \in B(X)$ є прямокутною сполукою $Y \times Y$ піддімоноїдів $(C_Y^{(x,y)}, \prec, \succ)$, $x, y \in Y$.*

Доведення. Згідно з теоремою 2 Ω_{\prec} є найменшою напівструктурною конгруенцією вільного дімоноїда $\check{F}[X]$, $\check{F}[X]/\Omega_{\prec} \cong B(X)$ та

$$\check{F}[X] \rightarrow \check{F}[X]/\Omega_{\prec} : (w, m) \mapsto [(w, m)]$$

є гомоморфізмом $([(w, m)]$ — клас конгруенції Ω_{\prec} , який містить (w, m)). Зрозуміло, що класами конгруенції Ω_{\prec} є дімоноїди (C_Y, \prec, \succ) , $Y \in B(X)$. З теореми 1 випливає, що кожний дімоноїд (C_Y, \prec, \succ) , $Y \in B(X)$ є s -простим. Крім цього, неважко бачити, що для кожного $Y \in B(X)$ відображення

$$(C_Y, \prec, \succ) \rightarrow Y \times Y : (w, m) \mapsto (w^{(0)}, w^{(1)})$$

є гомоморфізмом. Звідси (C_Y, \prec, \succ) є прямокутною сполукою $Y \times Y$ піддімоноїдів $(C_Y^{(x,y)}, \prec, \succ)$, $x, y \in Y$.

Теорему доведено.

3. Конгруенції вільного дімоноїда. У цьому пункті побудуємо деякі конгруенції вільного дімоноїда.

Нехай $\check{F}[X]$ — вільний дімоноїд (див. п. 2), α — довільна, але фіксована конгруенція вільної напівгрупи $F[X]$. Визначимо відношення $\check{\alpha}$ на множині $\check{F}[X]$, поклавши

$$(w_1, m_1) \check{\alpha} (w_2, m_2) \Leftrightarrow w_1 \alpha w_2$$

для всіх $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in \check{F}[X]$.

Лема 5. Відношення $\check{\alpha}$ є конгруенцією вільного дімоноїда $\check{F}[X]$. При цьому операції фактор-дімоноїда $\check{F}[X]/\check{\alpha}$ збігаються.

Доведення. Той факт, що $\check{\alpha}$ є конгруенцією $\check{F}[X]$, безпосередньо випливає з того, що α є конгруенцією $F[X]$. Для довільних елементів $(w_1, m_1), (w_2, m_2) \in \check{F}[X]$ крім цього маємо

$$\begin{aligned} (w_1, m_1) \prec (w_2, m_2) &= (w_1 w_2, m_1), \\ (w_1, m_1) \succ (w_2, m_2) &= (w_1 w_2, \ell_{w_1} + m_2). \end{aligned}$$

Оскільки

$$(w_1 w_2, m_1) \check{\alpha} (w_1 w_2, \ell_{w_1} + m_2),$$

то

$$(w_1, m_1) \prec (w_2, m_2) \check{\alpha} (w_1, m_1) \succ (w_2, m_2),$$

звідки випливає, що операції дімоноїда $\check{F}[X]/\check{\alpha}$ збігаються.

Лему доведено.

Наслідок 1. Якщо α — діагональ множини $F[X]$, то $\check{F}[X]/\check{\alpha}$ — вільна напівгрупа.

Доведення. Нехай $[(w, n)]$ — клас конгруенції $\check{\alpha}$, який містить елемент $(w, n) \in \check{F}[X]$. Визначимо відображення

$$\theta: \check{F}[X]/\check{\alpha} \rightarrow F[X]: [(w, n)] \mapsto [(w, n)] \theta = w,$$

яке, як неважко бачити, є ізоморфізмом.

Наслідок доведено.

Дімоноїд (D, \prec, \succ) називатимемо прямокутним, якщо напівгрупи (D, \prec) та (D, \succ) є прямокутними сполуками.

Нехай $w \in F[X]$, $n \in N$, $\ell_w \geq n$. Через $w^{[n]}$ позначатимемо n -ту літеру слова w . Визначимо відношення γ на множині $\check{F}[X]$, поклавши

$$(w_1, n_1) \gamma (w_2, n_2) \Leftrightarrow w_1^{[n_1]} = w_2^{[n_2]}$$

для всіх $(w_1, n_1), (w_2, n_2) \in \check{F}[X]$.

Лема 6. Відношення γ є конгруенцією вільного дімоноїда $\check{F}[X]$. При цьому $\check{F}[X]/\gamma$ — прямокутний дімоноїд.

Доведення. Очевидно, що γ є відношенням еквівалентності. Нехай $(w_1,$

$n_1), (w_2, n_2), (w_3, n_3) \in \check{F}[X]$ та $(w_1, n_1) \gamma (w_2, n_2)$. Це означає, що $w_1^{[n_1]} = w_2^{[n_2]}$. Маємо

$$(w_1, n_1) \prec (w_3, n_3) = (w_1 w_3, n_1),$$

$$(w_2, n_2) \prec (w_3, n_3) = (w_2 w_3, n_2),$$

звідки

$$(w_1 w_3)^{[n_1]} = w_1^{[n_1]} = w_2^{[n_2]} = (w_2 w_3)^{[n_2]}.$$

Аналогічно з

$$(w_3, n_3) \prec (w_1, n_1) = (w_3 w_1, n_3),$$

$$(w_3, n_3) \prec (w_2, n_2) = (w_3 w_2, n_3)$$

отримуємо

$$(w_3 w_1)^{[n_3]} = w_3^{[n_3]} = (w_3 w_2)^{[n_3]}.$$

Отже, γ є конгруенцією напівгрупи (F, \prec) . Покажемо, що γ є конгруенцією напівгрупи (F, \succ) . Маємо

$$(w_1, n_1) \succ (w_3, n_3) = (w_1 w_3, \ell_{w_1} + n_3),$$

$$(w_2, n_2) \succ (w_3, n_3) = (w_2 w_3, \ell_{w_2} + n_3).$$

З рівності

$$(w_1 w_3)^{[\ell_{w_1} + n_3]} = w_3^{[n_3]} = (w_2 w_3)^{[\ell_{w_2} + n_3]}$$

впливає, що

$$(w_1 w_3, \ell_{w_1} + n_3) \gamma (w_2 w_3, \ell_{w_2} + n_3).$$

Аналогічно з

$$(w_3, n_3) \succ (w_1, n_1) = (w_3 w_1, \ell_{w_3} + n_1),$$

$$(w_3, n_3) \succ (w_2, n_2) = (w_3 w_2, \ell_{w_3} + n_2)$$

отримуємо

$$(w_3 w_1)^{[\ell_{w_3} + n_1]} = w_1^{[n_1]} = w_2^{[n_2]} = (w_3 w_2)^{[\ell_{w_3} + n_2]},$$

тобто

$$(w_3 w_1, \ell_{w_3} + n_1) \gamma (w_3 w_2, \ell_{w_3} + n_2).$$

Отже, γ є конгруенцією напівгрупи (F, \succ) .

Нехай $(w_1, n_1) \in \check{F}[X]$. Оскільки

$$(w_1 w_1)^{[n_1]} = w_1^{[n_1]} = (w_1 w_1)^{[\ell_{w_1} + n_1]},$$

то

$$(w_1, n_1) \gamma(w_1, n_1) \prec (w_1, n_1) = (w_1 w_1, n_1),$$

$$(w_1, n_1) \gamma(w_1, n_1) \succ (w_1, n_1) = (w_1 w_1, \ell_{w_1} + n_1).$$

Таким чином, $\check{F}[X]/\gamma$ є дімоноїдом ідемпотентів. Для будь-яких $(w_1, n_1), (w_2, n_2) \in \check{F}[X]$ крім цього маємо

$$(w_1, n_1) \prec (w_2, n_2) \prec (w_1, n_1) = (w_1 w_2 w_1, n_1).$$

З рівності $(w_1 w_2 w_1)^{[n_1]} = w_1^{[n_1]}$ випливає $(w_1 w_2 w_1, n_1) \gamma(w_1, n_1)$. Отже, $(F, \prec)/\gamma$ — прямокутна сполука. Звідси, згідно з лемою 1, $(F, \succ)/\gamma$ — прямокутна сполука. Отже, за означенням $\check{F}[X]/\gamma$ — прямокутний дімоноїд.

Лему доведено.

Наслідок 2. Існує бієкція $X \rightarrow \check{F}[X]/\gamma$.

Доведення. Нехай $[(w, n)]$ — клас конгруенції γ , який містить елемент $(w, n) \in \check{F}[X]$. Стверджується бієкція визначається відображенням

$$\mu : X \rightarrow \check{F}[X]/\gamma : x \mapsto x\mu = [(w, n)],$$

де $w^{[n]} = x$.

Наслідок доведено.

Визначимо відношення β на множині $\check{F}[X]$, поклавши

$$(w_1, n_1) \beta(w_2, n_2) \Leftrightarrow n_1 = n_2 \wedge \ell_{w_1} = \ell_{w_2}$$

для всіх $(w_1, n_1), (w_2, n_2) \in \check{F}[X]$.

Лема 7. Відношення β є конгруенцією вільного дімоноїда $\check{F}[X]$.

Доведення. Очевидно, що β є відношенням еквівалентності. Нехай $(w_1, n_1), (w_2, n_2), (w_3, n_3) \in \check{F}[X]$ та $(w_1, n_1) \beta(w_2, n_2)$. Це означає, що $n_1 = n_2$, $\ell_{w_1} = \ell_{w_2}$. Маємо

$$(w_1, n_1) \prec (w_3, n_3) = (w_1 w_3, n_1),$$

$$(w_2, n_2) \prec (w_3, n_3) = (w_2 w_3, n_2).$$

Оскільки

$$\ell_{w_1 w_3} = \ell_{w_1} + \ell_{w_3} = \ell_{w_2} + \ell_{w_3} = \ell_{w_2 w_3}$$

та $n_1 = n_2$, то $(w_1 w_3, n_1) \beta(w_2 w_3, n_2)$. Аналогічно можна показати, що

$$(w_3 w_1, n_3) \beta(w_3 w_2, n_3).$$

Отже, β є конгруенцією напівгрупи (F, \prec) .

Покажемо, що β є конгруенцією напівгрупи (F, \succ) . Маємо

$$(w_1, n_1) \succ (w_3, n_3) = (w_1 w_3, \ell_{w_1} + n_3),$$

$$(w_2, n_2) \succ (w_3, n_3) = (w_2 w_3, \ell_{w_2} + n_3).$$

Оскільки $\ell_{w_1 w_3} = \ell_{w_2 w_3}$ та $\ell_{w_1} + n_3 = \ell_{w_2} + n_3$, то

$$(w_1 w_3, \ell_{w_1} + n_3) \beta (w_2 w_3, \ell_{w_2} + n_3).$$

З іншого боку,

$$(w_3, n_3) \succ (w_1, n_1) = (w_3 w_1, \ell_{w_3} + n_1),$$

$$(w_3, n_3) \succ (w_2, n_2) = (w_3 w_2, \ell_{w_3} + n_2).$$

З рівностей $\ell_{w_3 w_1} = \ell_{w_3 w_2}$ та $\ell_{w_3} + n_1 = \ell_{w_3} + n_2$ випливає, що

$$(w_3 w_1, \ell_{w_3} + n_1) \beta (w_3 w_2, \ell_{w_3} + n_2).$$

Отже, β є конгруенцією напівгрупи (F, \succ) .

Лемі доведено.

1. Loday J.-L. Une version non commutative des algèbres de Lie: les algèbres de Leibniz // Enseign. math. – 1993. – **39**. – P. 269 – 293.
2. Loday J.-L. Dialgebras // Dialgebras and Related Operads: Lect. Notes Math. – 2001. – **1763**. – P. 7 – 66.
3. Колесников П. С. Многообразия диалгебр и конформные алгебры // Сиб. мат. журн. – 2008. – **49**, № 2. – С. 322 – 339.
4. Felipe R. Generalized Loday algebras and digroups // Comuns CIMAT. – No I-04-01/21-01-2004.
5. Пожидаев А. П. Диалгебры и связанные с ними тройные системы // Сиб. мат. журн. – 2008. – **49**, № 4. – С. 870 – 885.
6. Phillips J. D. A short basis for the variety of digroups // Semigroup Forum. – 2005. – **70**. – P. 466 – 470.
7. Zhuchok A. V. Commutative dimonoids // Algebra and Discrete Math. – 2009. – № 2. – P. 116 – 127.
8. Zhuchok A. V. Free commutative dimonoids // Ibid. – 2010. – **9**, № 1. – P. 109 – 119.
9. Zhuchok A. V. Dibands of subdimonoids // Mat. Stud. – 2010. – **33**. – S. 120 – 124.
10. Жучок А. В. Найменша напівструктурна конгруенція дімоноїду // Вісн. Київ. ун-ту. Фіз.-мат. науки. – 2009. – Вип. 3. – С. 22 – 24.
11. Yamada M. On the greatest semilattice decomposition of a semigroup // Kodai Math. Semin. Repts. – 1955. – **7**. – P. 59 – 62.

Одержано 11.11.10